

Een weinig bekend Hoekje van mooi Nederland.

heen treft men ook nu nog hier en daar beukbeplantingen aan, en een feit is 't dat die looverlanen niet de leelijksten van ons bergland zijn, en vooral ter afwisseling van het elders bij uitsluiting wassende naaldhout een uiterst aangename indruk te weeg brengen.

Twee van die lanen leiden van den grooten grindweg op den berg aan. Eén daarvan is verhard. Volgen wij dien. Bij zijne buiging, dáár waar de beukeboomen een aanvang nemen, u omwendend, ziet ge heel schilderachtig op den Zeddemschen molen, aan des grindwegs overzij gelegen. Na nog een weinig voortwandelen genaderd aan den voet van het Monferland, begint de bestijging langs een in den berg uitgegraven trap, versterkt met overdwarsche houten. Nu staan wij op het bergplat. Het zware geboomte omringt het als een haag. Te midden van een bloemhof met moestuinen links, en een speeltuin met uitrustplaats rechts, staat het „pension” van bescheiden afmetingen, onlangs nieuw opgetrokken tegen het overblijfsel van 't voormalige, doch geenszins oudste jagerhuis. Een kelder in- en een zaaltje boven den grond worden omsloten door muren met kleingevensterde raamkozijnen en een deurtje boven aan een trap, zoodat een deurtje onder aan een trap. In elk dezer drie vrije wanden is een gedenksteen gemetseld; de oostelijke, boven het deurtje, houdt een dubbel familiewapen, waarvan het linksche 't Bergsche is. De zuidelijke muur draagt een steen, waarop behoort te staan:

CHRONICON
THESAVRIS EXCISIS
OSWALDVS ME
STRVXIT

doch die tegenwoordig het derde woordje niet meer bevat — en dus een verkeerd jaar aanduidt — wij eens op een winter bij strenge vorst het echte opschrift er af is gevoren, dat sedert verminkt hersteld is door insnijding der letters in een over den steen

DE KERN VAN HET DORP BEEK.

gespreiden stopverflaag. Op den derden steen, in den westlijken muur, leest men:

CHROMODISTICON
rVDera: sI: pVDVIt
trIstesqVe: habItare: rVInas
en: noVa: strVCta: tIbl
regla: pLVto: reDI

Er valt niet aan te twijfelen of de inschriften hebben betrekking op den herbouw van het in 1701 afgekomen hof te 's-Heerenberg. Waar evenwel getuigd wordt dat die herbouw uit opgedolven schatten bekostigd is — over welke aangelegenheid juist tegen het jaar 1700 een proces hangende was — blijkt de bezwering tot Plutus om „terug te keeren” uitwerking te hebben gehad blijkens den lateren schatvondst door den jagersknecht op aanwijzing van de witte juffer. Beide keeren was het de Bergsche graaf die 't geld en de kostbaarheden opstreek.

Bij het overgebleven stuk van het oude jachthuis groeit, der traditie getrouw, een lindeboom, en ook aan den bergvoet staat er een. De wel in de laagte, die oudtijds den bergbewoners van water placht te voorzien, doet geen dienst meer; thans geschiedt de watervoorziening door het water uit een zomp aan den Zeddemschen kant door een perspomp in een put te brengen van waar een zuigpomp het verder omhoog voert. Het Zondagsche bezoek der omwonende landjeugd, dat alle schrijvers over den berg gedenken,